

LIETOŠANAS INSTRUKCIJA
V/DCP/20/0022

BelaZin 20 mg/ml šķīdums injekcijām liellopiem, zirgiem, suņiem un kaķiem

1. REĢISTRĀCIJAS APLIECĪBAS ĪPAŠNIEKA UN RAŽOŠANAS LICENCES TURĒTĀJA, KURŠ ATBILD PAR SĒRIJAS IZLAIDI, NOSAUKUMS UN ADRESE, JA DAŽĀDI

Reģistrācijas apliecības īpašnieks un par sērijas izlaidi atbildīgais ražotājs:

bela-pharm GmbH & Co. KG
Lohner Straße 19
49377 Vechta
Vācija

2. VETERINĀRO ZĀĻU NOSAUKUMS

BelaZin 20 mg/ml šķīdums injekcijām liellopiem, zirgiem, suņiem un kaķiem
Ksilazīns

3. AKTĪVO VIELU UN CITU VIELU NOSAUKUMS

Viens ml satur:

Aktīvā viela:

Ksilazīns 20,0 mg
(atbilst 23,3 mg ksilazīna hidrohlorīdam)

Palīgviela:

Metilparahidroksibenzoāts (E218) 1,0 mg

Dzidrs, bezkrāsains šķīdums.

4. INDIKĀCIJA(-S)

Zirgiem:

Sedācijai un muskuļu relaksācijai. Kombinācijā ar citiem pretsāpju un anestēzijas līdzekļiem.

Liellopiem:

Sedācijai, atsāpīnāšanai un muskuļu relaksācijai. Kombinācijā ar citiem anestēzijas līdzekļiem.

Suņiem, kaķiem:

Sedācijai. Kombinācijā ar citiem pretsāpju, anestēzijas līdzekļiem un muskuļu relaksantiem.

5. KONTRINDIKĀCIJAS

- Nelietot gadījumos, ja ir konstatēta pastiprināta jutība pret aktīvo vielu vai pret kādu no palīgvielām.
- Nelietot dzīvniekiem ar kuņģa un zarnu trakta nosprostojumiem, jo zāļu muskuļus atslābinošās īpašības saasina nosprostojuma sekas, kā arī iespējamās vemšanas dēļ.
- Nelietot dzīvniekiem ar smagiem aknu vai nieru darbības traucējumiem, elpošanas sistēmas disfunkciju, sirds slimību, hipotensiju un/vai dzīvniekiem šoka stāvoklī.
- Nelietot dzīvniekiem, kam ir cukura diabēts.

- Nelietot dzīvniekiem, kam anamnēzē ir lēkmes.
- Nelietot teļiem, kuri jaunāki par 1 nedēļu, kumēļiem, kuri jaunāki par 2 nedēļām, vai kucēniem un kaķēniem, kuri jaunāki par 6 nedēļām.
- Nelietot grūsnības beigu posmā (priekšlaicīgu dzemdību risks), izņemot dzemdību laikā (skatīt arī sadaļu “grūsnība un laktācija”).

6. IESPĒJAMĀS BLAKUSPARĀDĪBAS

Parasti var rasties tipiskas alfa2-adrenoreceptoru agonistu izraisītas blakusparādības, tādas kā bradikardija, atgriezeniskas aritmijas un hipotensija. Var būt ietekmēta termoregulācija, un tādējādi var pazemināties vai paaugstināties ķermeņa temperatūra atkarībā no apkārtējās vides temperatūras. Var rasties elpošanas nomākums un/vai elpošanas apstāšanās, jo īpaši kaķiem.

Suņi un kaķi:

Suņi un kaķi nereti vemj, sākoties ksilazīna sedatīvajai iedarbībai, jo īpaši tad, ja dzīvnieki nupat ir baroti.

Pēc ksilazīna injekcijas dzīvnieki var pastiprināti siekaloties.

Citas blakusparādības suņiem un kaķiem ir: muskuļu trīce, bradikardija ar AV blokādi, hipotensija, elpošanas nomākums, kustības, ko veicina spēcīgi skaņas kairinājumi, hiperglikēmija, pastiprināta urinācija kaķiem.

Ksilazīns izraisa dzemdes kontrakcijas kaķiem un var veicināt priekšlaicīgas dzemdības.

Dzīvniekiem narkozē, galvenokārt atgūšanās periodā un pēc tā, ļoti retos gadījumos tika novēroti sirdsdarbības traucējumi (sirdsdarbības apstāšanās, dispnoja, bradipnoja, plaušu tūska, hipotensija) un neiroloģiski traucējumi (krampju lēkmes, prostrācija, acu zīlīšu reakcijas traucējumi, trīce).

Jutīgām suņu šķirnēm ar platu krūšu kurvi (vācu dogiem, īru seteriem) ir ziņots par retiem uzpūšanās gadījumiem.

Liellopi:

Liellopiem uterotoniskās iedarbības dēļ ksilazīns var izraisīt priekšlaicīgas dzemdības un samazināt olšūnas implantācijas rādītāju.

Liellopiem, kuri saņēmuši ksilazīnu augstās devās, reizēm var rasties diareja, kas ilgst līdz 24 stundām. Papildu blakusparādības ir anormālas elpošanas skaņas, spēcīga siekalošanās, atgremošanas atonija, mēles paralīze, regurgitācija, uzpūšanās, nazālais stridors, hipotermija, bradikardija, pastiprināta urinēšana un atgriezenisks dzimumlocekļa prolaps.

Liellopiem blakusparādības galvenokārt ir izteiktākas pēc intramuskulāras ievadīšanas nekā pēc intravenozas ievadīšanas.

Zirgi:

Zirgiem bieži svīšana ir sedācijas samazināšanās pazīme.

Īpaši zirgiem ir ziņots par smagu bradikardiju un palēninātu elpošanas frekvenci.

Pēc ievadīšanas zirgiem parasti novēro pārejošu asinsspiediena palielināšanos, kam seko asinsspiediena kritums.

Ir ziņots par biežāku urinēšanu.

Iespējama muskuļu trīce un raustīšanās pēc spēcīgiem akustiskiem vai fiziskiem kairinājumiem.

Lai arī reti, ir ziņots par agresiju zirgiem pēc ksilazīna ievadīšanas.

Var rasties ataksija un atgriezenisks dzimumlocekļa prolaps.

Ļoti reti ksilazīns var radīt vieglas kolikas, jo īslaicīgi ir nomākta zarnu trakta motilitāte. Profilaktisku apsvērumu dēļ zirgs nedrīkst saņemt barību pēc sedācijas, līdz iedarbība ir pilnībā beigusies.

Veterināro zāļu blakusparādību sastopamības biežums norādīts sekojošā secībā:

- ļoti bieži (vairāk nekā 1 no 10 ārstētajiem dzīvniekiem novērota(-s) nevēlama(-s) blakusparādība(-s))
- bieži (vairāk nekā 1, bet mazāk nekā 10 dzīvniekiem no 100 ārstētajiem dzīvniekiem)
- retāk (vairāk nekā 1, bet mazāk nekā 10 dzīvniekiem no 1000 ārstētajiem dzīvniekiem);
- reti (vairāk nekā 1, bet mazāk nekā 10 dzīvniekiem no 10000 ārstētajiem dzīvniekiem);

- ļoti reti (mazāk nekā 1 dzīvniekam no 10000 ārstētajiem dzīvniekiem, ieskaitot atsevišķus ziņojumus).

Ja novērojat jebkuras blakusparādības, arī tās, kas nav minētas šajā lietošanas instrukcijā vai domājat, ka zāles nav iedarbojušās, lūdzu, informējiet savu veterinārārstu.

Iespējams ziņot arī nacionālā ziņošanas sistēmā, kas atrodama Pārtikas un veterinārā dienesta tīmekļa vietnē www.pvd.gov.lv.

7. MĒRĶA SUGAS

Liellopi, zirgi, suņi un kaķi

8. DEVAS ATKARĪBĀ NO DZĪVNIEKU SUGAS, LIETOŠANAS VEIDA UN METODES

Zirgi:

Lēnai intravenozai lietošanai.

Sedācijai:

0,6 - 1,0 mg ksilazīna/kg ķermeņa svara (ķ.sv.) (3 - 5 ml veterināro zāļu/100 kg ķ.sv.)

Anestēzijas indukcijai kombinācijā ar ketamīnu:

1 mg ksilazīna/kg ķ.sv. (5 ml veterināro zāļu/100 kg ķ.sv.) un pēc dziļas sedācijas sākuma 2 mg ketamīna/kg ķ.sv. intravenozi.

Ja ir nepieciešama arī noteiktu muskuļu atslābināšana, guļus stāvoklī esošam dzīvniekam var ievadīt arī miorelaksantus, līdz iestājas pirmās atbilstošās muskuļu atslābināšanās pazīmes.

Liellopi:

Intramuskulārai un lēnai intravenozai lietošanai.

Deva:

Deva	Ksilazīns (mg/kg ķ.sv.)	BelaZin (ml/100 kg ķ.sv.)	BelaZin (ml/500 kg ķ.sv.)
A. Intramuskulāri			
I	0,05	0,25	1,25
II	0,1	0,5	2,5
III	0,2	1	5
IV	0,3	1,5	7,5
B. Intravenozi			
I	0,016-0,024	0,08-0,12	0,4-0,6
II	0,034-0,05	0,17-0,25	0,85-1,25
III	0,066-0,10	0,33-0,5	1,65-2,5

I deva: Sedācija ar vieglu muskuļu tonusa samazinājumu. Liellopi vēl arvien spēj stāvēt.

II deva: Sedācija ar izteiktu muskuļu tonusa samazinājumu un nelielu analgēziju. Liellopi lielākoties saglabā spēju stāvēt, taču tie var arī apgulties.

III deva: Dziļa sedācija, pastiprināts muskuļu tonusa samazinājums, daļēja analgēzija. Liellopi apguļas.

IV deva: Ļoti dziļa sedācija, izteikts muskuļu tonusa samazinājums, daļēja analgēzija. Liellopi apguļas.

Suņi:

Lēnai intramuskulārai intravenozai lietošanai.

Sedācijai:

1 - 3 mg ksilazīna/kg ķ.sv. (0,5 - 1,5 ml/ veterināro zāļu/10 kg ķ.sv.) i.m. vai i.v.

Anestēzijas indukcijai kombinācijā ar ketamīnu:

2 mg ksilazīna/kg ķ.sv. (1 ml veterināro zāļu/10 kg ķ.sv.) un 6 - 10 mg ketamīna/kg ķ.sv.i.m.

Kaķi:

Intramuskulārai un subkutānai lietošanai.

Sedācijai:

2 - 4 mg ksilazīna/kg ķ.sv. (0,1 - 0,2 ml veterināro zāļu/kg ķ.sv.) i.m. vai s.c.

Anestēzijas indukcijai kombinācijā ar ketamīnu:

2 mg ksilazīna/kg ķ.sv. (0,1 ml veterināro zāļu/kg ķ.sv.) un 6 - 15 mg ketamīna/kg ķ.sv.i.m.

Visām dzīvnieku sugām sāpīgās ķirurģiskās procedūrās ksilazīnu vienmēr izmantot kombinācijā ar vietējo anestēziju vai vispārējo anestēziju.

Iedarbības pastiprināšana vai paildzināšana ar papildu injekciju būtībā ir iespējama (novērojiet sirdsdarbību, asinsriti un elpošanas funkciju!). Taču šādos gadījumos nedrīkst pārsniegt norādītās maksimālās devas.

9. IETEIKUMI PAREIZAI LIETOŠANAI

Aizbāzni caurdurt ne vairāk kā 50 reizes.

Caurduršanas reižu skaits ir jānorāda uz ārējā iepakojuma.

10. IEROBEŽOJUMU PERIODS(-I) DZĪVNIEKU PRODUKCIJAS IZMANTOŠANĀ

Liellopi:

Gaļai un blakusproduktiem: 1 diena,

Pienam: nulle stundas.

Zirgi:

Gaļai un blakusproduktiem: 1 diena.

Nav reģistrēts lietošanai ķēvēm, kuru pienu paredzēts izmantot cilvēku uzturā.

11. ĪPAŠI UZGLABĀŠANAS NORĀDĪJUMI

Uzglabāt bērniem neredzamā un nepieejamā vietā.

Nesasaldēt.

Nelietot šīs veterinārās zāles, ja beidzies derīguma termiņš, kas norādīts marķējumā un uz kartona kastītes pēc "EXP". Derīguma termiņš attiecināms uz mēneša pēdējo dienu.

Derīguma termiņš pēc pirmās tiešā iepakojuma atvēršanas: 28 dienas.

12. ĪPAŠI BRĪDINĀJUMI

Īpaši brīdinājumi katrai mērķa sugai:

Zirgiem:

- Ksilazīns nomāc normālu zarnu trakta motilitāti. Tādēļ to drīkst lietot tikai zirgiem, kuriem ir kolikas un kuri nereaģē uz pretsāpju līdzekļiem. Izvairīties no ksilazīna lietošanas zirgiem, kuriem ir aklās zarnas darbības traucējumi.
- Pēc ārstēšanas ar ksilazīnu zirgi nelabprāt staigā, tāpēc, kad vien iespējams, zāles ievadīt ārstēšanas/izmeklēšanas veikšanas vietā.
- Ievērot piesardzību, ievadot veterinārās zāles zirgiem, kuri ir uzņēmīgi pret laminītu.
- Zirgiem ar elpošanas ceļu slimību vai darbības traucējumiem var rasties dispnoja, kas apdraud dzīvību.

- Lietot pēc iespējas zemāku devu.
- Lietojot vienlaikus ar citiem premedikācijas vai anestēzijas līdzekļiem veikt ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanu. Veicot ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanu, ņemt vērā veterināro zāļu sastāvu, devu un operācijas būtību. Ieteicamās devas, visticamāk, mainīsies atkarībā no anestēzijas līdzekļu izvēles.

Suņiem, kaķiem:

- Ksilazīns nomāc normālu zarnu trakta motilitāti. Tādēļ ksilazīna sedācija var būt nevēlama augšējā kuņģa-zarnu trakta radioloģiskās izmeklēšanas laikā, jo tas veicina gāzu uzkrāšanos kuņģī un mazina interpretācijas precizitāti.
- Brahicefālo šķirņu suņiem ar elpošanas ceļu slimību vai darbības traucējumiem var rasties dispnoja, kas apdraud dzīvību.
- Lietojot vienlaikus ar citiem premedikācijas vai anestēzijas līdzekļiem veikt ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanu. Veicot ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanu ņemt vērā veterināro zāļu sastāvu, devu un operācijas būtību. Ieteicamās devas, visticamāk, mainīsies atkarībā no anestēzijas līdzekļu izvēles.

Liellopiem:

- Atgremotāji ir ļoti jutīgi pret ksilazīna iedarbību. Lietojot mazākas devas, liellopi parasti paliek stāvot, taču daži dzīvnieki var apgulties. Lietojot visaugstākās ieteicamās devas, lielākā daļa dzīvnieku apgulsies, turklāt daži var apgulties uz sāniem.
- Pēc ksilazīna injekcijas tiek nomākta spurekļa-acekņa motorā funkcija. Tā rezultātā var rasties uzpūšanās. Ieteicams vairākas stundas pirms ksilazīna ievadīšanas pieaugušiem liellopiem nedot barību un ūdeni. Teļiem var būt indicēta badināšana, taču tikai pēc ārstējošā veterinārārsta ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanas.
- Liellopiem atraugāšanās, klepošanas un norīšanas spēja saglabājas, taču sedācijas laikā var būt samazināta, tāpēc liellopus atgūšanās periodā nepieciešams cieši uzraudzīt: rūpēties, lai dzīvnieki saglabā sternalu guļi.
- Liellopiem dzīvībai bīstamas sekas var iestāties pēc intramuskulāri ievadītām devām, kas pārsniedz 0,5 mg/kg ķermeņa svara (elpošanas un asinsrites traucējumi). Tāpēc ir nepieciešama ļoti precīza dozēšana.
- Lietojot vienlaikus ar citiem premedikācijas vai anestēzijas līdzekļiem veikt ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanu. Veicot ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanu, ņemt vērā veterināro zāļu sastāvu, to devu un operācijas būtību. Ieteicamās devas, visticamāk, mainīsies atkarībā no anestēzijas līdzekļu izvēles.

Iedarbības pastiprināšana vai paildzināšana ar papildu injekciju būtībā ir iespējama (novērot sirdsdarbību, asinsriti un elpošanu!). Taču šādos gadījumos nedrīkst pārsniegt norādītās maksimālās devas.

Īpaši piesardzības pasākumi, lietojot dzīvniekiem:

- Nodrošināt, ka dzīvnieki ir mierīgi, jo tie var reaģēt uz ārējiem kairinātājiem.
- Neievadīt intraarteriāli.
- Guļus stāvoklī esošiem liellopiem reizēm var rasties timpānija, no kā var izvairīties, ja dzīvnieks tiek uzturēts sternalā guļā.
- Lai izvairītos no siekalu vai barības aspirācijas, dzīvnieka galvu un kaklu turēt zemāk par ķermeni. Pirms veterināro zāļu lietošanas dzīvniekus nedrīkst barot.
- Vecāki un novārguši dzīvnieki ir jutīgāki pret ksilazīnu, savukārt nervoziem un īpaši uzbudinātiem dzīvniekiem var būt nepieciešama salīdzinoši lielāka deva.
- Dehidratācijas gadījumā ksilazīnu lietot piesardzīgi.
- Parasti kaķiem un suņiem vemšanu novēro 3–5 minūšu laikā pēc ksilazīna ievadīšanas. Nebarot suņus un kaķus 12 stundas pirms operācijas; tiem var būt brīva piekļuve dzeramajam ūdenim.
- Atropīna kā premedikācijas ievadīšana kaķiem un suņiem var samazināt siekalošanos un bradikardiju.
- Nepārsniegt ieteicamo devu.

- Pēc ievadīšanas ļaut dzīvniekiem mierīgi atpūsties, līdz ir sasniegta maksimālā iedarbība.
- Ja apkārtējās vides temperatūra pārsniedz 25°C, ieteicams dzīvniekus atvēsināt, bet zemas temperatūras gadījumā nodrošināt, ka dzīvniekiem ir silti.
- Sāpīgu procedūru gadījumā ksilazīnu vienmēr izmantot kombinācijā ar vietējo vai vispārējo anestēziju.
- Ksilazīns izraisa ataksiju, tādēļ procedūrās, kurās iesaistītas distālās ekstremitātes, un zirgiem, veicot kastrāciju stāvus, ksilazīnu lietot piesardzīgi.
- Dzīvniekus, kuriem lietotas zāles, novērot līdz zāļu iedarbība ir pilnībā beigusies (piem., sirdsdarbība un elpceļu darbība, arī pēcoperācijas laikā), un šos dzīvniekus turēt atsevišķi, lai novērstu citu dzīvnieku agresiju pret tiem.
- Lai lietotu jauniem dzīvniekiem, informāciju par vecuma ierobežojumu skatīt skatīt sadaļā “Kontraindikācijas”. Ja veterinārās zāles paredzēts lietot par minimālo noteikto vecumu jaunākiem dzīvniekiem, to darīt tikai pēc ārstējošā veterinārārsta ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanas.

Īpaši piesardzības pasākumi, kas jāievēro personai, kura lieto veterinārās zāles dzīvnieku ārstēšanai:

Ievērot piesardzību, lai izvairītos no nejaušas pašinjicēšanas. Ja notikusi nejauša norīšana vai pašinjicēšana, nekavējoties meklēt medicīnisko palīdzību un uzrādīt lietošanas instrukciju ārstam, bet NEVADĪT AUTOMAŠĪNU, jo var rasties sedācija un asinsspiediena izmaiņas.

Izvairīties no saskares ar ādu, acīm vai gļotādu.

Pēc saskares nekavējoties noskalot skarto ādu ar lielu daudzumu ūdens.

Novilkt veterināro zāļu skarto apģērbu, kam ir tieša saskare ar ādu.

Ja notikusi nejauša veterināro zāļu iekļūšana acīs, skalot tās ar lielu daudzumu svaiga ūdens. Ja parādās simptomi, meklēt ārsta palīdzību.

Ja ar veterinārajām zālēm rīkojas grūtnieces, ievēro īpašu piesardzību, lai nejauši nenotiktu pašinjicēšana, jo pēc nejaušas sistēmiskas iedarbības var tikt ierosinātas dzemdes kontrakcijas un pazemināties augļa asinsspiediens.

Ārstam:

Ksilazīns ir alfa2-adrenoreceptoru agonists; simptomi pēc absorbcijas var ietvert klīnisko iedarbību, ieskaitot no devas atkarīgu sedāciju, respiratoro depresiju, bradikardiju, hipotensiju, sausu muti un hiperglikēmiju. Ir bijuši ziņojumi arī par ventrikulārajām aritmijām. Respiratoros un hemodinamiskos simptomus ārstēt simptomātiski.

Grūsnība un laktācija:

Grūsnība:

Lai arī laboratoriskajos pētījumos žurkām netika konstatēta veterināro zāļu teratogēna vai fetotoksiska iedarbība, pirmajos divos grūsnības trimestros veterinārās zāles lietojamas tikai pēc ārstējošā veterinārārsta ieguvuma un riska attiecības izvērtēšanas.

Nelietot grūsnības beigu posmos (sevišķi liellopiem un kaķiem), izņemot dzemdību laikā, jo ksilazīns izraisa dzemdes kontrakcijas, kas var izraisīt priekšlaicīgas dzemdības.

Nelietot liellopiem, kuriem transplantē olšūnas, jo paaugstināts dzemdes tonuss var samazināt olšūnas implantēšanās iespējas.

Laktācija:

Drīkst lietot laktācijas laikā.

Mijiedarbība ar citām zālēm un citi mijiedarbības veidi:

Ja lietoti vienlaikus ar ksilazīnu, citi CNS (centrālās nervu sistēmas) darbību nomācoši līdzekļi (barbiturāti, narkotiskie līdzekļi, anestēzijas līdzekļi, trankvilizatori u.c.) var izraisīt papildu CNS nomākumu. Var būt nepieciešams samazināt šo līdzekļu devas. Tādēļ ievērot piesardzību, lietojot ksilazīnu vienlaikus ar neiroleptiķiem vai trankvilizatoriem.

Ksilazīnu nedrīkst izmantot vienlaikus ar simpatomimētiķiem, piemēram, ar epinefrīnu, jo tas var izraisīt ventrikulāro aritmiju.

Lietojot alfa2-agonistus vienlaikus ar intravenozi ievadāmiem potencētiem sulfonamīdiem, ir ziņots par sirds aritmiju, kam var būt letāls iznākums. Kaut arī saistībā ar šīm veterinārajām zālēm nav ziņots par

šādu iedarbību, neievadīt trimetoprimu/sulfonamīdu saturošus līdzekļus intravenozi, ja zirgam ir veikta sedācija ar ksilazīnu.

Pārdozēšana (simptomi, rīcība ārkārtas situācijā, antidoti):

Nejaušas pārdozēšanas gadījumā var rasties sirds aritmija, hipotensija un smags CNS darbības un elpošanas nomākums. Pārdozēšanas gadījumā ir ziņots arī par krampju lēkmēm. Ksilazīna darbības antagonisti ir alfa2-adrenerģiskie antagonisti.

Lai novērstu ksilazīna elpošanu nomācošo iedarbību, var būt nepieciešama mehāniska elpināšana ar vai bez elpošanu stimulējošu līdzekļu (piem., doksaprans) lietošanu.

Nesaderība:

Tā kā nav veikti saderības pētījumi, šīs veterinārās zāles nedrīkst lietot maisījumā ar citām veterinārajām zālēm.

13. ĪPAŠI NORĀDĪJUMI NEIZLIETOTU VETERINĀRO ZĀĻU VAI TO ATKRITUMU IZNĪCINĀŠANAI

Jebkuras neizlietotas veterinārās zāles vai to atkritumus nedrīkst iznīcināt, izmantojot kanalizāciju vai kopā ar sadzīves atkritumiem.

Jautājiet savam veterinārārstam, kā atbrīvoties no nevajadzīgām veterinārajām zālēm. Šādi pasākumi palīdzēs aizsargāt apkārtējo vidi.

14. DATUMS, KAD LIETOŠANAS INSTRUKCIJA PĒDĒJO REIZI TIKA APSTIPRINĀTA

04/2020

15. CITA INFORMĀCIJA

Iepakojuma izmēri:

1 x 25 ml

10 x 25 ml

12 x 25 ml

1 x 50 ml

12 x 50 ml

Ne visi iepakojuma izmēri var tikt izplatīti.

Izplatīšanai tikai praktizējošam veterinārārstam.